

РЕШЕНИЕ

№ 6377

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4003** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование.

Образувано е по жалба на Д. О. Б. действащ лично и със съгласието на майка си И. Д. Б. срещу Заповед № 1086/ 22.03.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], поправена на осн чл. 62 ал.2 от АПК със Заповед № 1285/ 26.04.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], с която на осн чл.259 ал.1 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО , вр. чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование от 18.12.2018г, чл. 30 ал.4 т.3 от Правилника за дейността на училището, на жалбоподателя е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2022/2023 г. за нерегламентирано влизане в личните профили и електронната поща на учители и кражба на лични данни и служебна информация.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушения на административно производствените правила, материално правните разпоредби, и противоречие с целта на закона. Посочено било грешно правно основание което опорочавало оспорения акт на самостоятелно основание. Не ставало ясно в какво точно се изразява нарушението на ученика, в т.ч. кога и къде е извършено, в какви профили и електронна поща е влизано, по какъв начин и в какво се състои нерегламентираността. Заповедта не била мотивирана. Не били посочени конкретни дейности за превенция. Не била уведомена териториалната структура за закрила на детето. Поддържа и нецелесъобразност. Моли да се отмени оспорената

заповед.Претендира разноски.

Отвѣтникът по жалбата- директор на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.Претендира разноски.

СП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С доклад внесен в деловодството на училището вх. № 120 от 16.01.2023г класният ръководител П. П.-Д. е сезирала директора на 54 СУ за извършени от ученика Д. Б., без разрешение за това, влизане в профилите на учители и на ученици от компютъра в класната стая и от компютрите в кабинета по информационни технологии, предвид на което е получил сведения касаещи лични данни на учители, ученици, личната ѝ банкова сметка, училищни заповеди, а именно копие на ковид-сертификат на М. Т., съдържащ дата на раждане и здравна информация, заповед за прекратяване на трудов договор с П.Б. съдържаща лични данни, списък с ЕГН-та на 24 ученика, сканирано копие от лична карта на К. А., списък с лични данни на 31 ученика, извлечение от електронния профил на ученичка А., копие от формуляр в онлайн платформа на МОН. Класният ръководител е предложил провеждане на Педагогически съвет за обсъждане и налагане наказание на жалбоподателя.

Видно от приложените Протоколи № 62 от 16.01.2023г /л. 16/ и уведомление изх № 90 от 1.03.2023г /л. 19/, преди откриване процедурата за налагане на санкцията, родителят на ученика е уведомен, като на 16.01.2023г е проведен с него разговор относно поведението на ученика, в присъствието на директор, зам директор, класен ръководител и педагогически съветник. Бащата О. Б. е уведомен и за датата на насроченото заседание на Педагогическия съвет, което е удостоверил с подписа си върху уведомлението № 90 от 1.03.2023г. /л. 20 от делото/.

На 16.01.2023г е проведен разговор и с ученика Д. Б. което е удостоверено в Протокол № 61 от 16.01.2023г /л. 15/ в присъствието на зам.директора и педагогическия съветник. В доклада на класният ръководител е удостоверено, че ученикът на проведената среща е потвърдил, че е влизал в профилите на учители и на ученици от компютъра в класната стая и от компютрите в кабинета по информационни технологии./л. 14/

С мотивирано предложение № 712 от 1.03.2023г класният ръководител отново е уведомил Директора на 54 СУ за допуснатите от ученика провинения.

На 21.03.2023 г. е проведено заседание на Педагогически съвет, като в дневния ред за заседанието е включено обсъждането на предложението за налагане на санкция на ученика Д. Б., поради влизане в личните профили на учители и ученици.На заседанието на ПС е присъствал представител на майката, бащата не е взел отношение. За предложението „предупреждение за преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.3 от ЗПУО гласували: 105 гласа „за“ и 1 глас „против“, поради което прието било да се направи предложение до директора за издаване на заповед за налагане на санкцията „предупреждение за преместване в друго училище“ по чл.199, ал.1 т.3 ЗПУО.

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол № 6/21.03.2023 г. да се предложи на директора да издаде заповед за налагане на санкция е издадена

оспорената в настоящото производство Заповед № 1086/ 22.03.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], поправена на осн чл. 62 ал.2 от АПК със Заповед № 1285/ 26.04.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], с която на осн. чл.259 ал.1 от ЗПУО, чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО , вр. чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование от 18.12.2018г, чл. 30 ал.4 т.3 от Правилника за дейността на училището, на жалбоподателя е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2022/2023 г. за нередламентирано влизане в личните профили и електронната поща на учители и кражба на лични данни и служебна информация.

Съгласно разпоредбата на чл.205 ал.3 от ЗПУО за издадената заповед е уведомена майката, чрез адв П. което е удостоверил с подписа си.

В с.з. на 4.10.2023 г. на основание чл. 15, ал.1 от ЗЗДт. в присъствието на социален работник М. Д. е изслушано детето Д. което отрича да е достъпвал до личните профили и електронната поща на учители, респ да е извършвал кражба на лични данни и служебна информация.

На осн. чл.15, ал.6 от ЗЗДт представителят на ДСП Л. в представения социален доклад е описал информация по данни на детето и семейството му. Посочено е, че според психолозите от ЦОП „Бъдеще“,Д. трудно преживява случилото се в училище- травмиран, стресиран, спрял да се храни, да ходи на фитнес, има проблеми със съня.

От показанията на разпитаните пред настоящата съдебна инстанция свидетели П. П.- Д. и С. В. Ч. които съдят цени в тяхната взаимовръзка и обусловеност, доколкото същите не си противоречат, взаимно се допълват, в т.ч. и с останалия ангажиран по делото доказателствен материал /л. 67 и сл/ и доколкото показанията им се основават на лични възприятия, непосредствени впечатления, непротиворечиви са, базират се на системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период /свидетелят Д. е класен ръководител на детето от три години, а св. Ч. преподава на Д. по Б. / и от друга страна като на възможната им заинтересованост се противопоставя наказателната отговорност при лъжесвидетелстване, с която са запознати се установява несъмнено, че Д. чрез компютри в училището е достъпил до документи съдържащи лични данни на учители ,ученици, до училищни заповеди които е споделил чрез мобилния си телефон със свои съученички .

При така установените факти, съдят намира от правна страна следното:

Противно на доводите на ответника и с оглед съображенията на съда изложени в протоколно определение от 4.10.2023г, жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законоустановения срок по арг. от чл.149, ал.1 АПК.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.203, ал.1 от ЗПУО и чл.68 от Н. при спазване на установената писмена форма.

Преди всичко, неоснователни са доводите на жалбоподателя, че правното основание посочено в процесната заповед не съответствало на словестното описание на санкцията. Това е така, тъй като Заповед № 1086/ 22.03.2023г на директора на 54

СУ „Св. И. Р.“, [населено място], е поправена на осн чл. 62 ал.2 от АПК със Заповед № 1285/ 26.04.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], /л. 23 /, надлежно съобщена на 12.05.2023г /л. 33/ на процесуалния представител на жалбоподателя. С последната заповед изд. на осн чл. 62 ал.2 от АПК се отстранява допуснатата очевидна фактическа грешка, несъответствие между правно основание и словестно описание на санкцията, поправено е погрешното посочване на чл. 199 ал.1 т.4 от ЗПУО на „чл. 199 ал.1 т.3 от ЗПУО“ и чл. 30 ал.4 т.4 на чл. 30 ал.4 т.3 от Правилника за дейността на училището. По арг. от чл. 62 ал.2 от АПК е допустимо очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт да се поправят от органа, който го е издал, и след изтичане на срока за обжалване, както е в случая. С последната заповед правната квалификация е прецизирана и е приведена в съответствие с текстовото описание на санкцията. Не е налице несъответствие което да е съществено до степен опорочаващо адм процедура, водещо до отмяна на акта само на това основание. Заповедта изд на осн чл. 62 ал.2 от АПК е съобщена на процесуалния представител на жалбоподателя, поради което и не е нарушено по никакъв начин правото му на защита.Още повече, че е упражнил правото си на оспорване по съдебен ред, въз основа на което е образувано настоящото производство в което е изложил всички съображения в подкрепа на доводите си.

Процедурата за налагане на санкции по реда на Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ е подробно разписана в Глава IX, Раздел III "Санкции на учениците" от същия закон, както и в Наредбата за приобщаващото образование, /приета с ПМС № 232 от 20.10.2017 г., обн., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017г/. Същите са възпроизведени и в Правилника за дейността на училището за 2022/ 2023г /общодостъпен на интернет сайта на училището/. Видно от изложената по-горе фактическа обстановка за откриване на процедурата по налагане на санкция на Д. Б., надлежно е уведомен единият от родителите – бащата О. Б. /чл.204 ал.1 от ЗПУО/, проведена е среща с него. На заседанието на ПС е присъствал представител на майката и бащата. На 16.01.2023г предложени за санкциониране Д. Б. е изслушан /удостоверено в Протокол № 61 от 16.01.2023г /л. 15/ в присъствието на зам.директора и педагогическия съветник /чл. 204 ал.3 изр второ от ЗПУО/. В доклада на класният ръководител е удостоверено, че ученикът на проведената среща е потвърдил, че е влизал в профилите на учители и на ученици от компютъра в класната стая и от компютрите в кабинета по информационни технологии./л. 14/, тоест при изслушването ученикът не е отрекъл вменените му нарушения. При това положение съдът намира, че са спазени разпоредбите на чл. 204, ал. 3 и, ал. 4 от ЗПУО.

Съдът намира обаче, че е налице съществено процесуално нарушение изразяващо се в неуведомяване от директора на съответната териториална структура за закрила на детето за откриване на процедура по налагане на санкцията по чл. 199 ал.1 т.3 от ЗПУО. Според чл. 204 ал.1 ЗПУО за откриване на процедура по налагане на санкциите по чл. 199, ал. 1 директорът задължително уведомява родителя, а в случаите по чл. 199, ал. 1, т. 3 - 5 - и съответните териториални структури за закрила на детето. Няма никакви доказателства по представената в цялост преписка, а и не се твърди, че директорът е уведомил териториалната структура за закрила на детето за откриване на процедура по налагане на санкцията. В приложения по делото социален доклад /л. 39/ също е посочено, че ДСП не е уведомено за започналата процедура. Това заявява и социалния работник в с.з. на 4.10.2023г. Липсват каквито и да било доказателства и твърдения за извършено уведомяване на ДСП в

съответствие с нормативните изисквания, като в тежест на административния орган е да установи това обстоятелство. Съдът е запознат с цитираната в писмената защита на ответника съдебна практика на АССГ и Адм.сът Р. които с оглед възрастта на детето приемат, че неуведомяването на съответното ДСП не е съществено процесуално нарушение. Преобладаващата трайна съдебна практика на ВАС обаче, включ. и по осъществен съдебен контрол по дела на настоящия съдебен състав приема, че неуведомяването на териториалната структура на закрила на детето е съществено процесуално нарушение, опорочаващо процедурата по налагане на наказание на ученика, водещо до отмяна на акта само на това основание. Разписаната в закона административна процедура има за цел да гарантира правото на ученика, за да се защитят интересите му в производството по налагане на наказание от вида на изброените в чл. 199 ЗПУО. Разписано е императивно задължение на директора в случаите по чл. 199, ал. 1, т. 3 - 5 да уведоми съответните териториални структури за закрила на детето. Поетия от родителите ангажимент самите те да уведомят ДСП, не освобождава директора от това задължение /противно на доводите на ответника в писмената защита/. Нарушено е и императивното изискване за уведомяване от директора на териториалните структури за закрила на детето В този смисъл Р № 971 от 30.01.2023 г по адм д № 6710 / 2022 г. на ВАС, Р № 9964 ОТ 19.07.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 5497/2018 Г., VII ОТД. НА ВАС, Р № 3491 ОТ 20.03.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 14732/2017 Г., VII ОТД. НА ВАС, Р № 13270 ОТ 31.10.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 7058/2018 Г., VII ОТД. НА ВАС и др.

На следващо място и за пълнота на изложението, съдът намира противно на доводите на жалбоподателя, че от приложените по адм преписка документи /л. 67 и сл/, в т.ч. доклад на класния ръководител от 16.01.2023г, протоколи за изслушване на Д. Б. и на учениците Х. А. и Н. А. става ясно в какво точно се изразява нарушението на ученика, в т.ч. къде е извършено, в какви профили и електронна поща е влизано, до какви данни е осъществил достъп, а именно влизане в профилите на учители и на ученици от компютъра в класната стая и от компютрите в кабинета по информационни технологии, предвид на което е получил сведения касаещи лични данни на учители, ученици, личната банкова сметка на класния ръководител, училищни заповеди, а именно копие на ковид-сертификат на М. Т., съдържащ дата на раждане и здравна информация, заповед за прекратяване на трудов договор с П.Б. съдържаща лични данни, списък с ЕГН-та на 24 ученика, сканирано копие от лична карта на К. А., списък с лични данни на 31 ученика, извлечение от електронния профил на ученичка А., копие от формуляр в онлайн платформа на МОН, като данните са разпространявани и в социални мрежи /инстаграм/. Следователно деянията не са описани общо, без конкретизация, както се твърди в жалбата.

Фактическите основания се съдържат отделно от акта в предхождащи издаването му документи, /доклад на класния ръководител, протоколи за срещи с ученик/. Отделно от това, текста на приложената правна норма съдържа обуславящите го фактически обстоятелства, чието наличие е несъмнено установено. Мотивите могат да бъдат изложени отделно от административния акт и не е необходимо да съвпадат по време с издаването му. Възможно е мотивите да предхождат постановяването на акта и да се съдържат в други документи, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. В конкретният случай оспорваната заповед е издадена на основание подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт / в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. В доклада

на класния ръководител от 16.01.2023г , протоколите за срещи с ученик № 61, № 63 и № 64 и мотивираното предложение на класния ръководител на л. 21 от делото са описани фактическите основания , както и нарушените норми на чл.172 ал.1 от ЗПУО и чл. 27 ал.1 от Правилника за дейността на училището с които жалбоподателят несъмнено е запознат. Следва да се отбележи изрично, и както се посочи по-горе, че жалбоподателят не е оборил релевантните за отговорността му факти относно вмененото му провинение- в доклада на класният ръководител е удостоверено, че ученикът на проведената среща е потвърдил, че е влизал в профили на учители и на ученици от компютъра в класната стая и от компютрите в кабинета по информационни технологии/л. 14/, тоест при изслушването ученикът не е отрекъл вменените му нарушения, установените нарушения по чл.172 ал.1 от ЗПУО *е несъмнено на база ангажираните по делото писмени и гласни доказателства*. В оспорената заповед е посочен срока на санкцията, вида на санкцията, като макар причините за наказанието да са изброени само като правна квалификация, то предвид, че се съдържат в други документ, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи и в тяхната съвкупност, представляват фактическото основание, съответстващи на посоченото в заповедта правно основание, което е мотивирало административният орган да вземе решението си, съдът намира, че оспорения акт не страда от порок по чл.59, ал.2 т.4 АПК и чл.205, ал.2 от ЗПУО. При тези данни правата на участие и защита на ученика не са били засегнати при издаването на заповедта, защото фактическите основания за налагането на наказанието са му били известни и той се е възползвал от правото си да се защити срещу тях пред ПС, за чието провеждане е бил уведомен, а също така и в хода на съдебното производство.

На следващо място и във връзка с наведените доводи в жалбата, че не били посочени конкретните дейности за превенция и преодоляване на проблемно поведение, както и не ставало ясно дали са изчерпани останалите механизми за въздействие в т.ч. че предприетите дейности за мотивация не са дали резултат съдът отбелязва следното: Безспорно по арг. от чл. 199 ал.1 от ЗПУО задължителна предпоставка при налагане на санкция на ученик е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение. Дейностите за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученик са регламентирани /конкретно изброени/изрично в чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование. По адм. преписка са налице данни /описани по-горе във фактическите установявания/, че е търсено съдействието на родителите от класния ръководител, проведени са разговори и консултации с тях, проведени са разговори с ученика в присъствието на педагогическия

съветник на които е разяснено конкретните проблемни ситуации. Тоест, налице са данни за предприети действия във връзка с осъщественото поведение на Д. Б.. Уведомени са родителите на ученика, като са обсъдени мерки, предприети за преодоляване на проблемното поведение. Посочените дейности са извършени преди налагане на процесната санкция.

С оглед констатираното от съда по-горе съществено процесуално нарушение изразяващо се в неуведомяване *от директора* на съответната териториална структура за закрила на детето /по арг. от чл. 204 ал.1 от ЗПУО/, то е налице основание на отмяна на процесната заповед като издадена при съществени нарушения на административно производствените правила. Неуведомяването от директора на отдел "Закрила на детето" в производство, в което спрямо дете се прилагат санкционни мерки, засягащи негативно правната му сфера е в противоречие с императивните разпоредбите на ЗПУО, Н. и чл. 15 от ЗЗДет. За съда е несъмнено, че жалбоподателят е извършил нарушението за което е санкциониран, допуснатото нарушение на дисциплината в училище е тревожен и укорим факт и заслужава санкциониране и обществена непримиримост. Налагането на наказание обаче, по реда на ЗПУО трябва да става при спазване на административнопроизводствени правила като гаранция за законност.

Относно разноските:

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 10 лв. държавна такса.

Основателно е и искането за присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адвокат П., който е оказал безплатна правна помощ на жалбоподателя в проведеното производство при условията на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗА, видно от съдържанието на договора за правна защита и съдействие. Размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 1000лв.

С оглед изхода на спора, на ответника не се дължат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1086/ 22.03.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място], *поправена на осн чл. 62 ал.2 от АПК* със Заповед № 1285/ 26.04.2023г на директора на 54 СУ „Св. И. Р.“,

[населено място].

ОСЪЖДА 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място] да заплати на Д. О. Б. действащ лично и със съгласието на майка си И. Д. Б. сумата от 10 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА 54 СУ „Св. И. Р.“, [населено място] да заплати на адвокат П. А. П. сумата от 1000 лв. адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал.2 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: